

- Všechny citace v textu nebo zmínky o dílech v textu jsou opatřeny **poznámkou pod čarou** s přesným odkazem na citované dílo.
- Pokud dílo vyšlo v českém překladu, odkazuje se k **českému překladu** a cituje se z něj (nemá-li autor vážný důvod činit jinak; v nutných případech lze provést změnu překladu a připsat „překlad upraven“).
- Odkaz v textu se vždy nachází **za interpunkčními znaménky** (tj. také **za uvozovkami**).
  - např. ...důvod.²³
  - např. ...souhlasit.²³
  - např. ...termín „jazyková hra“,²³ který je...
- V poznámce pod čarou uvedeme **při prvním výskytu** plný odkaz na dílo (přesná forma a příklady viz níže), **při dalších výskytech** uvádíme jen autorovo příjmení, iniciálu křestního jména a název knihy nebo statě.
- V poznámkách, které následují bezprostředně po sobě a odkazují ke stejnému dílu, název díla a autora neuvádíme, ale použijeme **tamtéž**.
  - např.: Tamtéž, s. 52.
- Je-li název díla příliš dlouhý, můžeme v prvním odkazu **zavést zkratku** a dále ji používat.
  - Např.: *Ideje k čisté fenomenologii a fenomenologické filosofii* (dále citováno jako *Ideje*).
- **Kurzívou** píšeme názvy monografií, sborníků a časopisů.
- Pro názvy statí, přednášek, kapitol apod. použijeme **obyčejné písmo + uvozovky**.
- **Jméno autora** uvedeme v tomto pořadí: nejdříve příjmení, pak iniciály, odděleno čárkou.
  - např. Patočka, J.,
- **Jména autorek** v bibliografických údajích nepřechylujeme (v souvislém textu a rejstříku naopak vždy ano).
- **Jméno editora (editorů)** uvedeme v pořadí: příjmení, iniciály. Je-li editorů více, oddělíme jména čárkou.
  - např. Block, N., Flanagan, O. (eds.)
  - např. Tomala, O. (ed.)
- **Jméno autora** uvedeme pouze jednou v případě, že jde o autora statě i knihy, z níž stať pochází. Druhý výskyt jména autora nahradíme zájmenem **týž** (táž, tíž).
  - např. Cavell, S., *Aesthetic Problems of Modern Philosophy*, in: týž, *Must We Mean What We Say?*, Cambridge University Press, Cambridge 1969, s. 73–96.
- **Jméno překladatele** uvedeme *za názvem díla* ve tvaru: „přel. iniciála (iniciály), příjmení“. Je-li překladatelů více, použijeme spojku „a“.
  - např. Husserl, E., *Karteziánské meditace*, přel. M. Bayerová, Svoboda-Libertas, Praha 1993.
- **Jméno editora monografie** (má-li monografie editora) uvedeme na obdobném místě a ve stejné formě jako jméno překladatele.

- např. Addison, J., *Criticism of Milton's Paradise Lost*, ed. E. Arber, University College, London 1868.
- **Mezery a pomlčky:**
  - mezi čísla stránek píšeme dlouhou pomlčku bez mezer, např. s. 56–59
  - mezi letopočty píšeme dlouhou pomlčku bez mezer, např. s. 1956–1959
  - strany i letopočty vypisujeme vždy celé, např. s. 325–326 (nikoli 325–6), 1991–1995
  - za iniciálami píšeme tečku a mezeru (např. Anscombe, G. E. M.)
  - obecně za každým interpunkčním znaménkem následuje mezerka
- **Používané zkratky:** viz, srov., týž, tíž, s., ed., eds., n., nn. Před zkratkami „n.“ a „nn.“ píšeme mezeru.
  - např.: Tamtéž, s. 22 n.
- **Uvozovky:** Běžně používáme dvojité uvozovky. Jednoduché uvozovky použijeme, nacházejí-li se v textu uvozovky uvnitř dvojitých uvozovek – ty vnitřní pak budou jednoduché. Jiné použití jednoduchých uvozovek je třeba odůvodnit.
  - např.: „Staré dámě trvalo, než porozuměla tomu, co je to logika, a když pochopila její pravou povahu, nepocítila ani tak hněv jako opovržení: ‚Logika! Svatá dobroto! Takový nesmysl!‘ zvolala.“
- **Za čísla paragrafů** neděláme tečku, výjimkou je, má-li paragraf název.
  - např. § 13, ale: § 8. Imanentní časové objekty a způsoby jejich jevení
- **Je-li odkazováno na více paragrafů**, píšeme pouze jeden paragraf.
  - např.: Kant o tom pojednává v § 5–8.

TVAR CELÉHO ODKAZU (VČETNĚ INTERPUNKCE)

- Autor, *název*, vydavatel, místo vydání rok, stránka.
- Autor, *název*, překladatel, vydavatel, místo vydání rok, stránka.
- Autor, *název*, in: editor (ed.), *název*, vydavatel, místo vydání rok, stránka.
- Autor, *název*, *název časopisu* ročník, rok, číslo, stránka.
- Autor, *název*, stránka.
- Autor, *název*, stránka.

Příklady:

Monografie:

- Brandom, R., *Tales of the Mighty Dead*, Harvard University Press, Cambridge 2002, s. 28.
- Popper, K. R., *Logika vědeckého bádání*, přel. J. Fiala, OIKOYMENH, Praha 1997, s. 51 n.
- Popper, K. R., Eccles, J., *The Self and Its Brain*, Routledge & Kegan Paul, London 1983.
- Mukařovský, J., *Kapitoly z české poetiky*, sv. 2, Melantrich, Praha 1941.
- Dales, R. C., *Medieval Discussions of the Eternity of the World*, Brill, Leiden – New York – Köln 1990.
- Popper, K. R., *Logika vědeckého bádání*, s. 19.

Článek ve sborníku:

- Blackburn, S., Rule-Following and Moral Realism, in: Holtzman, S., Leich, C. (eds.), *Wittgenstein: To Follow a Rule*, Routledge and Kegan Paul, London 1981, s. 183–187.
- Blackburn, S., Rule-Following and Moral Realism, s. 172.

Článek v časopise:

- Tichý, P., Mají logicky pravdivé věty obsah?, *Filosofický časopis* 13, 1965, 1, s. 82–86.
- Miller, D., Popper's Qualitative Theory of Verisimilitude, *British Journal for the Philosophy of Science* 25, 1974, 2, s. 166–177.
- Tichý, P., Mají logicky pravdivé věty obsah?, s. 264 n.

BIBLIOGRAFICKÉ ODKAZY NA ON-LINE DOKUMENTY

- Bibliografický údaj se uvádí v následujícím tvaru:

Příjmení autora, iniciály křestních jmen, název statí [online, datum citace]. Dostupné na: internetová adresa.

Příklad:

Searle, J., Why I Am Not a Property Dualist [online, cit. 2. 9. 2008]. Dostupné na: <http://socrates.berkeley.edu/~jsearle/articles.html>.

PRAVIDLA ODKAZŮ K DÍLŮM ANTICKÝCH A STŘEDOVĚKÝCH AUTORŮ

- U delších jmen antických a středověkých autorů lze uvádět jen jedno jméno, pod kterým je autor všeobecně znám. V seznamu literatury na konci knihy se pak do závorky uvede celé jméno autora.
  - např. Vergilius (Publius Vergilius Maro)
- Obecně u historických jmen má obvyklá podoba jména přednost před mechanickou aplikací pravidla „příjmení, iniciála“.
  - např. Aeneas Silvius Piccolomini (nikoli Piccolomini, A. S.)
  - např. Matěj z Janova (nikoli z Janova, M.)
- Pokud existuje **česká podoba jména** antického nebo středověkého autora, dáváme jí přednost.
  - např. Řehoř Veliký, Tomáš Akvinský apod.
- Je-li v díle použita **ustálená latinská zkratka**, uvede se na konci knihy **seznam použitých zkratk**, kde uvedeme plný název díla.
- Název díla je zvýrazněn **kurzívou**.
- Je-li dílo rozčleněno na knihy, uvedeme **číslo knihy** římskou číslicí.
- Je-li dílo členěno na kapitoly, vždy uvádíme **číslo kapitoly** (arabskou číslicí).
- Mezi všemi číselnými údaji, které odpovídají členění knihy, se píše **čárka**, nepoužívá se mezera (mezera je jen za názvem díla).

PRAVIDLA ODKAZŮ V LOGICE

- U logických formulí vkládáme mezery kolem logických spojek, za kvantifikátory a znak negace mezeru nevkládáme.
  - např.: $x(\mathbf{FK}(x) \wedge \forall y(\mathbf{FK}(y) \rightarrow y = x) \wedge \neg \mathbf{H}(x))$
- U matematických operací píšeme mezery kolem znamének.
  - např.: $5 + 7 = 12$

PRAVIDLA BIBLICKÝCH ODKAZŮ

- V případě biblických odkazů používáme zkratky podle českého ekumenického překladu z r. 2001. Pokud je součástí zkratky číslice, nepíše se mezi ní a písmennou částí mezera. Celá zkratka je v kurzívě.
  - např.: *Gn 2,2–15; 2Kr 19,29; 1K 12,12*
- Pokud chce autor odkázat na více řádků, které nenásledují přímo za sebou, píše se mezi čísly řádků tečka.
  - např.: *Mt. 27,5.13.15; Pa 2,18.25–32.38.*

POZNÁMKA PRO AUTORY

- Žádáme autory, aby se ujistili, že s rukopisem odevzdali také všechny **doprovodné údaje a informace**, především:
  - název grantu (vychází-li kniha s grantovou podporou)
  - copyright (je-li třeba)
  - cizojazyčné shrnutí
  - seznam rejstříkových hesel (u jmenného rejstříku pokud možno vypsát celé křestní jméno)
  - seznam literatury
  - informace o autorech (u kolektivní monografie).

Citáty v abecedě vyznačte prosím podtržením, pomůže nám to při sazbě.